

๓๒

วิชา ๓

ใน พระ พุ ท ธ ศ า ส น า

การที่เราได้มาอยู่ในสำนักของพระพุทธเจ้าของเรานี้
เป็นการมาดีแล้วหนอ วิชา ๓ เราได้บรรลุแล้ว คำสอน
ของพระพุทธเจ้า เรากระทำเสร็จแล้ว คุณวิเศษเหล่านี้ คือ
ปฏิบัติสมาธิ ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ เราทำให้แจ้งชัดแล้ว
คำสอนของพระพุทธเจ้า เราทำเสร็จแล้ว

วิชาในพระพุทธศาสนา

๓๐๑

การดำเนินชีวิตของสัตว์โลกทั้งหลายในสังสารวัฏ เป็นไปตามกระแสของบุญและบาป เหมือนหุ่นที่ถูกบังคับบัญชา ให้ไปตามกระแสของกรรมทั้ง ๓ ฝ่าย คือ กุศลกรรมมา อกุศลกรรมมา และอพยากตกรรมมา

ช่วงใดที่กุศลกรรมเข้ามาในใจ สรรพสัตว์ซึ่งเป็นเหมือน หุ่นเชิด จะคิดดี พูดดี ทำดี เป็นผลให้เกิดผลผลิตของความดีงาม ทำให้โลกเกิดสันติสุข แต่ถ้าช่วงไหนกระแสบาปแรงอกุศลกล้ำ หุ่นเชิดตัวนี้จะถูกบังคับให้คิดชั่ว พูดชั่ว ทำชั่ว ทำให้โลกวุ่นวาย ร้อนไปด้วยไฟกิเลส คือ ราคะ โทสะ โมหะ

ถ้าหากอภัยาทาครอบงำบังคับบัญชาก็จะรู้สึกเฉยๆ แต่เมื่อเรามีสติปัญญารู้เท่าทันกรรมทั้ง ๓ แล้ว ย่อมสามารถ ฝึกฝนบังคับจิตใจให้ดำเนินไปตามกระแสแห่งกุศลกรรมได้ ความดีจะคอยกีดกันไม่ให้กระแสแห่งความไม่ดีเข้ามาในใจ ซึ่งวิธีที่จะให้ความดีเข้ามาอยู่ในใจที่ติและง่ายที่สุด ต้องฝึกใจ ให้หยุดนิ่งด้วยการเจริญภาวนา

พระโกฎิตเถระได้กล่าวธรรมภาษิตไว้บทหนึ่งว่า

“การที่เราได้มาอยู่ในสำนักของพระพุทธเจ้าของเรา นี่เป็นการมาดีแล้วหนอ วิชา ๓ เราได้บรรลุแล้ว คำสอน ของพระพุทธเจ้า เรากระทำเสร็จแล้ว คุณวิเศษเหล่านี้ คือ

ปฏิสัมพันธ์ ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ เราทำให้แจ้งชัดแล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้า เราทำเสร็จแล้ว”

คุณวิเศษในทางพระพุทธศาสนานั้นมีจริง และทุกคนก็สามารถปฏิบัติให้เข้าถึงได้ ถ้าใจหยุดนิ่ง ซึ่งความรู้ในทางพระพุทธศาสนาท่านเรียกว่า วิชา เป็นความรู้อันบริสุทธิ์ที่เกิดจากใจหยุดนิ่ง ยิ่งรู้ก็ยิ่งบริสุทธิ์ และก็มีความสุขควบคู่ไปด้วย ตั้งแต่วิชา ๓ ที่เป็นความรู้แจ้ง ซึ่งทุกท่านได้ยินกันบ่อยๆ คือ

*วิชาที่ ๑ บุพเพนิวาสานุสสติญาณ ญาณเป็นเหตุให้ระลึกชาติหนหลังได้ เช่น เห็นว่าชาติในอดีตเราเคยเกิดเป็นอะไร เคยไปเกิดเป็นคนเป็นสัตว์หรือสวดยสุขในสุคติโลกสวรรค์ก็รู้หมด การระลึกชาติได้นี้ บางท่านก็ระลึกได้มากบ้างน้อยบ้าง ตามกำลังแห่งญาณที่ตนเองได้บรรลุ

ในพระไตรปิฎกกล่าวไว้ว่า นักบวชนอกศาสนาที่บำเพ็ญภาวนามามาก จะสามารถระลึกชาติได้ ๔๐ กัป พระอสีติมหาสาวกระลึกชาติได้แสนกัป พระอัครสาวกสามารถระลึกชาติได้ ๑ อสงไขยแสนกัป พระปัจเจกพุทธเจ้าระลึกชาติได้ ๒ อสงไขยกับอีกแสนกัป ส่วนพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงระลึกชาติได้ไม่มีกำหนด คือ สามารถระลึกชาติได้ตามใจปรารถนา

วิชาในพระพุทธศาสนา

๓๐๓

ในวงศัตถศาสตร์ ว่าด้วยเรื่องชาดก พระบรมศาสดา ทรงนำเรื่องในอดีต อันเป็นประวัติศาสตร์ของการสร้างบารมี มาเล่าให้ฟัง ท่านผู้รู้รวบรวมไว้ได้ถึง ๕๐๐ กว่าเรื่อง ไม่ว่าจะเป็น เสวยพระชาติเป็นฤาษีบ้าง เป็นพระราชา พระเจ้าจักรพรรดิ บางภพบางชาติพระองค์ก็พลัดหลงไปเกิดเป็นสัตว์เดียรัจฉานก็มี แต่ก็มีหลายชาติที่ได้ไปเสวยสุขเป็นจอมเทพบนสวรรค์ ที่พวกเราเคยได้ยินมา ทั้งหมดนี้ที่พระองค์ไปรู้ไปเห็นได้ ก็เพราะ บรรลุพเพณิवासานุสติญาณนี้เอง

วิชาที่ ๒ คือ จตุปปาตญาณ รู้การจุติและอุบัติของ สรรพสัตว์ทั้งหลาย เมื่อใจหยุดนิ่งเป็นสมาธิ จิตจะโน้มไปเพื่อ ญาณเครื่องรู้การจุติและอุบัติของสัตว์ทั้งหลาย สามารถเล็ง เห็นหมู่สัตว์ผู้กำลังจุติ กำลังอุบัติ เลว ประณีต มีผิวพรรณดี มีผิวพรรณทรามได้หมด ซึ่งเป็นการเห็นที่ล่วงจักขุของมนุษย์

วิชาที่ ๓ คือ อาสวักขยญาณ เป็นญาณเครื่องหลุดพ้น จากกิเลสอาสวะ ขจัดด้วยอรรหัตตมรรค พอหมดกิเลสก็เป็นถึง อรหันต์ ไม่ต้องกลับมาเวียนว่ายตายเกิดอีกต่อไปแล้ว เมื่อกาย ทยาบดำรงอยู่ไม่ได้ ก็ถอดกายธรรมอรรหัตตคุณยุบเข้าไปสู่ อายตณนิพพาน เสวยเอกนัตบรมสุขอย่างเดียว

นอกจากนี้ยังมีวิชา ๘ คือ ๑. วิปัสสนาญาณ ญาณอัน

วิชาในพระพุทธศาสนา

๓๐๔

นับเข้าในวิปัสสนา ที่สามารถพิจารณาเห็นไตรลักษณ์ความไม่เที่ยงของสังขารร่างกาย ๒. มโนมยิทธิ ฤทธิ์ทางใจ สามารถที่จะปาฏิหาริย์กายจากคนเดียวให้เป็นร้อยเป็นพันคนก็ได้ ๓. อิทธิวิธีแสดงฤทธิ์ได้ เหาะเหินเดินอากาศได้ เดินบนน้ำได้ ใช้อิทธิปาฏิหาริย์ลูบคลำดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาวก็ได้ ๔. ทิพพโสต หูทิพย์ ได้ยินเสียงแม้อยู่ในที่ไกลๆ ไกลถึงร้อยโยชน์ พันโยชน์ หากมีความปรารถนาจะได้ยินแล้ว ก็สามารถได้ยินหมด

๕. เจโตปริยญาณ กำหนดรู้ใจคนอื่นได้ เมื่อต้องการจะรู้ว่าคนนี้มีใจสะอาดหรือไม่สะอาด เขามีความคิดอย่างไร จะพูดอย่างไรกับคนนี้เขาจึงจะรู้เรื่อง ก็ต้องรู้ใจเขาก่อน ๖. บุพเพนิวาสานุสติญาณ ระลึกชาติของตนเองได้ ๗. ทิพพจักขุ มีตาทิพย์ แม้จะอยู่ในที่มืด หรืออยู่ห่างไกลกันเพียงไร หากปรารถนาจะดูก็เห็นได้ เหมือนจับมาวางอยู่ตรงหน้า ๘. อาสวักขยญาณ รู้วิธีทำอาสวะให้สิ้นไป อาสวะมี ๓ อย่าง คือ กามาสวะ ภวาสวะ อวิชชาสวะ ที่เป็นเหตุให้เกิดในภพหรือในรูปภพ ทำให้ไม่รู้ปฏิจลสมุปบาท ก็ตัดขาดได้หมด

วิชาเหล่านี้ เป็นความรู้แจ้ง รู้พิเศษ เหนือสามัญชนธรรมดา พระบรมศาสดานอกจากจะบรรลुวิชาต่างๆ เหล่านี้แล้วยังทรงสมบูรณ์ด้วยจรณะ ๑๕ ซึ่งเป็นความประพฤติที่งดงาม

วิชาในพระพุทธศาสนา

๓๐๕

ไม่มีใครสามารถตำหนิการกระทำของพระพุทธองค์ได้ เพราะบางท่านแม้บรรลุธรรมแล้ว ก็ยังมีข้อผิดพลาดเล็กๆ น้อยๆ แต่พระพุทธองค์เป็นผู้มีความสมบูรณ์พร้อมทุกอย่าง

นอกจากนี้ยังมีอภิญญา ๖ คือ ความรู้ยิ่ง เป็นผลที่เกิดจากการบำเพ็ญทางจิต ได้บรรลุรูปฌานและอรุฌานสมาบัติตามลำดับ จนได้บรรลุกายธรรมอรหัตต์ สภาพจิตจะบริสุทธิ์ที่สุด จนตรัสรู้ได้ เกิดเป็นความรู้ระดับอภิญญาขึ้นมา จะต้องเป็นจิตที่ละเอียดมากๆ มีความตั้งมั่นไม่หวั่นไหว สงบจากกิเลสและนิวรณ์ต่างๆ พร้อมทั้งจะโน้มไปเพื่อให้เกิดอภิญญา ผลที่ได้ก็เหมือนกับวิชา ๘ นั้นแหละ ไม่ว่าจะเป็นอิทธิวิธี แสดงฤทธิ์ได้ ทิพพจักขุ มีตาทิพย์ อาสวกขยญาณ ทำอาสวกิเลสให้หมดสิ้นไปได้

คุณวิเศษที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่ง ที่หลวงพ่อยกนำมาเล่าให้ฟังในครั้งนี้ คือ ปฏิสัมภิทาญาณ ๔ เป็นญาณที่แตกฉานในด้านต่างๆ ตั้งแต่

อตถปฏิสัมภิทา ปัญญาแตกฉาน ในอรรถ คือ เข้าใจความหมายของเนื้อหาหรือถ้อยคำต่างๆ เข้าใจ ถึงผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วยอนาคตังสญาณ

ธัมมปฏิสัมภิทา ปัญญาแตกฉานในธรรม หมายถึง

วิชาในพระพุทธศาสนา

๓๐๖

เข้าใจแจ่มแจ้งในพุทธภาสิตที่พระพุทธองค์ทรงแสดง หรือเมื่อมองเห็นผลแล้ว ก็สามารถสาวไปหาเหตุได้ด้วยยอตีตั้งสัจญาณ

นิรุตติปฏิสัมพันธ์ ปัญญาแตกฉานในภาษาต่างๆ ใครพูดภาษาอะไรก็รู้เรื่อง และโต้ตอบได้โดยไม่ต้องเสียเวลาไปศึกษาหรือท่องจำ

ปฏิกาณปฏิสัมพันธ์ ปัญญาแตกฉานในปฏิกาณ คือ ความเฉลียวฉลาดและมีปฏิกาณไหวพริบ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี เมื่อรู้ธรรมะแล้ว ยังสามารถนำมาใช้ได้อย่างพอเหมาะพอสมอีกด้วย อันนี้ก็เป็นคุณวิเศษ เป็นความแตกฉานในทางธรรม

คุณวิเศษต่างๆ เหล่านี้ ล้วนเกิดขึ้นมาจากอานุภาพของใจที่หยุดนิ่งได้อย่างสมบูรณ์แล้ว ถ้าหากตั้งใจประพฤติปฏิบัติฝึกฝนกันอย่างจริงจังให้ได้ทุกวัน และทำให้ถูกวิธี ด้วยการนำใจมาหยุดไว้ที่ต้นแหล่งที่จะทำให้เกิดพลานุภาพ คือที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ของเรา เราก็สามารถจะทำได้ มีผู้รู้ได้กล่าวไว้ว่า พลังกายต้องเคลื่อนไหว แต่พลังใจต้องหยุดนิ่ง เพราะใจที่หยุดนิ่งเป็นใจที่มีอานุภาพที่ไม่มีประมาณ

นักวิทยาศาสตร์เขาสามารถผลิตยานอวกาศไปนอกโลกได้ ไปดวงจันทร์ดวงดาว แต่ใจที่หยุดนิ่งเป็นสมาธิ นุ่มนวลควรแก่การงานแล้ว จะโน้มไปทางไหนก็ได้เหมือนกัน ถ้าหากเข้าถึง

วิชาในพระพุทธศาสนา

๓๐๓

พระธรรมกายและได้ศึกษาวิชาธรรมกายแล้ว อาศัยธรรมกายไปตรวจดูโลกต่างๆ ทวีปต่างๆ ได้หมด ไม่ว่าจะเป็นอุตตรกุรุทวีป ปุพพิเทหทวีป อมรโคยานทวีป หรือทวีปอื่นๆ ที่ไกลออกไป ไปดูว่าเขามีอายุ มีความเป็นอยู่กันอย่างไร

หากว่าละเอียดยังไปกว่านั้น ก็ไปตรวจดูกายทิพย์ในสุคติโลกสวรรค์ได้ ถ้าละเอียดยามากก็ยิ่งรู้เห็นกว้างขวางมากขึ้นไปเรื่อยๆ ซึ่งเป็นความลึกลับที่นักวิทยาศาสตร์ไม่สามารถที่จะหาอุปกรณ์ใดๆ ในโลกไปสำรวจได้ เพราะมีวิธีการเดียวเท่านั้น คือ อาศัยใจที่หยุดนิ่ง เป็นวิธีการทางพระพุทธศาสนาี่แหละ

หรืออีกวิธีหนึ่งที่จะไปสำรวจได้ คือต้องตายกันเสียก่อน หากบุญในตัวมีมาก จิตผ่องใสก็ไปสวรรค์ ถ้าหากทำบาปอกุศลเอาไว้มาก กระแสบาปก็จะดูดไปลงนรก ไปเป็นเปรต อสุรกาย หรือสัตว์เดียดระจาน

หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านใช้คำว่า “เมื่อเข้าถึงธรรมกายแล้ว อาศัยธรรมกายไปนรกก็ได้ ไปนิพพานก็ได้ นิพพาน ภพสาม โลกันต์ ไปตรวจดูได้หมด นี่อานุภาพของคำว่าหยุด เป็นอย่างนี้แหละ”

เพราะฉะนั้น ให้หมั่นฝึกฝนใจให้หยุดให้นิ่งกันเป็นประจำ จะได้เข้าถึงพระธรรมกาย แล้วอาศัยธรรมกายเป็นอุปกรณ์ใน

วิชาในพระพุทธศาสนา

๓๐๘

การศึกษาวิชาธรรมกาย ซึ่งเป็นศาสตร์ในทางพระพุทธศาสนา
ที่แท้จริง เป็นศาสตร์แห่งการรู้แจ้งเห็นแจ้ง และเป็นวิชาที่จะ
นำไปสู่ความบริสุทธิ์ หลุดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของ
พญามาร จะเป็นเหตุให้เราพ้นทุกข์ไปถึงที่สุดแห่งธรรมได้

